

Pfv.IV.20.037/2013/6.szám

A Kúria a dr. Hantos Ádám ügyvéd által képviselt felperesnek a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium (ügyintéző: dr. Pintér Ágnes jogtanácsos) által képviselt Magyar Állam I. rendű és a dr. Majdán Adrienn jogtanácsos által képviselt Magyar Államkincstár II. rendű alperesek ellen kártérítés iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 35.P.91.772/2011. számon megindított és a Fővárosi Törvényszék 41.Pf.632.737/2012/3. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes által 18. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A le nem rótt 338.600 (háromszázharmincnyolcezer-hatszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes köteles az államnak külön felhívásra megtéríteni.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A jogerős ítélet által megállapított tényállás szerint a felperes 2006. augusztus 20-án a .. által szervezett rendezvény lebonyolításában megbízás alapján vett részt, mint vállalkozó. A rendezvény a tűzijáték megkezdése előtt véget ért. A felperes ekkor a rendezvényre általa felépített állványt őrizte. A feltámadó szél az állványon lévő transzparenszek miatt veszélyeztette az állvány stabilitását. A felperes megkísérelte azok leszerelését, amikor egy szélleökés az állványt felborította, a felperes lezuhant és súlyosan megsérült. A magánrendezvény szervezője 4100 euró kártérítést fizetett a felperesnek és az osztrák biztosító azt munkabalesetnek ismerte el.

A 33/2010. (VI. 10.) Országgyűlési határozat rögzítette, hogy a tűzijáték szervezési hibái, a szabályozási hiányosságok és az állami vezetőkre vonatkozó szabályok megsértése okozott kárt. A határozatban az Országgyűlés felkérte a Kormányt, hogy intézkedjen a II.r. alperesnél az ezzel összefüggésben kárt szenvedettek megalapozott igényének kielégítése iránt és rendelkezett arról, hogy mely igények utasítandók el. Az 1189/2010. (IX. 13.) Kormányhatározat felhívta a belügyminisztert, hogy mérje fel az igényeket, állapítsa meg a kártérítés összegét és a II.r. alperes útján gondoskodjék annak fedezetéről.

A felperes keresetében 500.000 forint nem vagyoni, 420.000 forint vagyoni kára és 2006. augusztus 20-ától költségpótló és jövedelempótló járadék, valamint azok kamatai megfizetésére kérte az alpereseket együttesen kötelezni. Keresete jogalapjaként az országgyűlési határozatra hivatkozott, amely alapján az I.r. alperes terhére rótta, hogy a kártérítésről rendelkező határozati forma miatt a II.r. alperessel szemben az igénye közvetlenül nem kényszeríthető ki, a II.r. alperes pedig az országgyűlési határozatban foglalt kötelezettségét, a kártérítés nyújtását nem teljesítette.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Állították, hogy a hivatkozott országgyűlési határozat az I.r. alperes nevében felelősséget elismerő nyilatkozatként nem értelmezhető, a II.r. alperes részéről pedig helytállási kötelezettséget nem ír elő. Vitatták azt is, hogy a felperes kára a tűzijátékkal összefüggésben keletkezett volna, miután magánrendezvény keretében, vállalkozóként szenvedett üzemi balesetet, ezért az alperesekkel szemben kártérítési igényt nem támaszthat.

A jogerős ítélet a keresetet elutasította és a felperest az alperesek részére személyenként 30.000 forint első fokú perköltség, valamint az államnak 200.200 forint első fokú és 24.000 forint másodfokú eljárási illeték megfizetésére kötelezte.

A jogerős ítélet indokolása szerint a 33/2010. (VI. 10.) Országgyűlési határozat nem jogszabály, azzal a tűzijáték kapcsán keletkezett megalapozott igények előterjesztőit kívánták a bírósági eljárástól megkímélve kedvezőbb helyzetbe hozni. Az 1189/2010. (IX. 13.) Kormányhatározat pedig a belügyminisztert hatalmazta fel az igények felmérésére és a fedezet biztosítására. A jelen perben nem volt jelentősége annak, hogy ezekben a kérdésekben miért a II.r. alperes járt el, miként annak sem, hogy a II.r. alperes - erre irányuló kötelezettség hiányában - nagyobb számú károsulttal megállapodott. A II.r. alperes magatartásának jogellenessége fel sem merül. Az országgyűlési határozat tartalma szerint ugyanis a tűzijátékkal kapcsolatos megalapozott igények elbírálása volt a cél, így vizsgálni kellett azt, hogy a követelés mennyiben felel

meg a határozatban foglalt elveknek. A felperes egy magánrendezvény munkatársa volt, feladata - egyebek mellett - a rendezvényre felépített objektum biztosítása volt. E kötelezettségének eleget téve próbálta megóvni a viharban az építményt, illetve a körülötte lévőket. Tevékenysége és balesete csak annyiban kötődik a tűzijátékhoz, hogy az építmény helyszínéről a tűzijáték is látható volt. Az állványt azonban kizárólag a tűzijáték előtt tartott magánrendezvény miatt építette fel, annak a tűzijáték tekintetében semmilyen funkciója nem volt. Miután a kereset nem volt alapos, az összecszerűség bizonyítása is szükségtelen volt. Nem volt indokolt a felperest megbízó személy meghallgatása sem, mivel az alperesek a felperes balesetet megelőző tevékenységére, a helyszínen tartózkodás okára adott nyilatkozatát nem vitatták. Az pedig, hogy a felperes milyen jogviszony keretében volt a helyszínen és a balesetet az osztrák biztosító hogyan bírálta el, a jelen eljárás szempontjából nem bír jelentőséggel.

A jogerős ítélet ellen, a Pp. 206. § (1) és 221. § (1) bekezdéseiben foglaltak megsértésére hivatkozással, annak hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása érdekében a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. Felülvizsgálati álláspontja szerint az elsőfokú bíróság anélkül, hogy arra vonatkozóan a bizonyítási eljárást lefolytatta volna, peradatok hiányában állapította meg, hogy a II.r. alperesnek a károsultakkal való megállapodása nem volt kötelezettsége. Fel kellett volna hívni a II.r. alperest nyilatkozattételre, hogy mely államigazgatási szerv határozata vagy szerződése alapján és milyen feltételrendszer szerint bírálta el a kártérítési igényeket. Tévesen mellőzte az elsőfokú bíróság a megbízójának meghallgatását is. A peradatokból ugyanis nem vonható le olyan következtetés, hogy nem nézőként vett részt a tűzijátékon, így emiatt nem jogosult kártalanításra.

A II.r. alperes a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte. Álláspontja szerint a Pp. 64. §-a alapján a per alperese nem lehet, miután az országgyűlési határozat, mint az állami irányítás egyéb jogi eszköze, a Magyar Államkincstár, mint kötelezett helytállási felelősségét nem állapíthatja meg, az ugyanis nem jogszabály, így nem ad alapot a közvetlen perlésre. Vele szemben tehát jogviszony fennállásának hiánya miatt közvetlenül igény nem érvényesíthető. A hivatkozott országgyűlési határozat nem jogosította fel az állam peres képviselőjének ellátására, kizárólag a kártérítési igények kielégítésével kapcsolatos ügyintézészt írta elő a számára. Jogellenes károkozó tevékenységet sem fejtett ki, így kártérítési kötelezettség nem terheli. Tekintettel arra, hogy az országgyűlési határozat értelmében az állam tájékoztatási kötelezettségének elmaradása és a polgárok testi épségében bekövetkezett károk közötti összefüggés képezte a kártalanítás alapját, a felperes pedig az osztrák cég szervezésében

megvalósított légi parádé lebonyolításában végezte a munkáját, nem tartozik abba a személyi körbe, akiket az országgyűlési határozat kifejezetten kártalanítani kívánt.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt eljárási szabályokat nem sértette meg. A perbeli jogvitában elsődlegesen azt kellett megítélni, hogy terheli-e az I.r. alperes Magyar Államot vagy a II.r. alperes Magyar Államkincstárt helytállási kötelezettség a felperes 2006. augusztus 20-án a viharban elszenvedett balesetével összefüggésben a 33/2010. (VI. 10.) Országgyűlési határozat és a 1189/2010. (IX. 13.) Kormányhatározat rendelkezései alapján. Ez jogkérdés, amelynek eldöntése a bizonyítékok mérlegelését nem igényelte. Ezért a felülvizsgálati kérelemben megjelölt Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértése fel sem merülhet. Az eljáró bíróságok a jogalap hiányát megállapították, döntésüket kellően megindokolták, így a felülvizsgálati kérelemben a Pp. 221. § (1) bekezdésének megsértésére vonatkozó hivatkozás is alaptalan.

A Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy az általa perbe vont alperesek az elszenvedett balesettel összefüggésben bekövetkezett kárért helytállni kötelesek. Ezért a téves felülvizsgálati állásponttal szemben nem a II.r. alperes volt köteles feltárni azt, hogy milyen feltételrendszer szerint bírálta el az egyes kárigényeket. Ennek szükségessége azonban a perben fel sem merült.

Nem vitás, hogy a felperes és az alperesek között nincs közvetlen kárkötelmi jogviszony, ezért a Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján az alperesek kárfelelőssége nem állapítható meg. Miután az államot terhelő kártalanítási kötelezettséget csak jogszabály írhat elő, az országgyűlési határozat és a kormányrendelet pedig a Ptk. alkalmazásában nem jogszabály (Ptk. 685. § a) pont), nincs olyan jogszabály, amely az államot vagy annak szerveit a 2006. augusztus 20-án rendezett budapesti tűzijátékkal összefüggésben bekövetkezett károkért mindenkire nézve kötelezően terhelné. Ettől függetlenül a hivatkozott országgyűlési határozat és kormányhatározat alapján tartalmi szempontból sem állapítható meg az alperesek helytállási kötelezettsége. Helyesen állapította meg a jogerős ítélet, hogy az országgyűlési határozattal elérni kívánt cél a tűzijátékkal összefüggésben érvényesített kárigények elbírálása volt, melynek során az egyes igényeket vizsgálni kellett, a II.r. alperest azonban ennek alapján a megállapodás kötelezettsége nem terhelte. Mindezek alapján jogszabálysértés nélkül utasította el a jogerős ítélet a keresetet.

A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. §

(3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. Az I.r. alperesnek áthárítható perköltsége nem volt, a II.r. alperes perköltséget nem igényel, ezért arról rendelkezni nem kellett.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a pervesztes felperes köteles az államnak megtéríteni.

Budapest, 2013. június 5.

Dr. Mészáros Mátyás sk. a tanács elnöke, Dr. Kovács Zsuzsanna sk. előadó bíró, Böszörményiné dr. Kovács Katalin sk. bíró

*A kiadmány hiteléül:
tisztviselő*

Vné